

ת"פ 52984/10/14 - מדינת ישראל מדינת ישראל, נגד מאיה שמש

בית משפט השלום בבאר שבע

27 פברואר 2019

תפ"ק 52984-10-14 מדינת ישראל נ' שמש
בפני כב' הנשיאה, השופטת אבירה אשקלוני
מדינת ישראל מדינת ישראל,
נגד
מאיה שמש

המאשימה

הנאשמת

החלטה

עסקינן בהליך פלילי הנדון בבית המשפט הקהילתי בבאר שבע במסגרתו הוגש עדכון שירות המבחן בעניינה של הנאשמת והומלץ על סיום ההליך בעניינה - שלא בהצלחה.

נוכח המלצת שירות המבחן עתרה המאשימה לסיום ההליך וקביעת מועד לטיעונים לעונש ומנגד, עתרה ב"כ הנאשמת להימנע מסיום ההליך בשלב זה ולאפשר לנאשמת לסיים את ההליך בהצלחה.

רקע

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין גניבה, לפי סעיף 384 בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי כתב האישום ביום 16.3.2014 גנבה הנאשמת מכספת חדר תרופות בבית חולים 5 אמפולות של פטדין המשמשות להרגעת כאבים והזריקה שלוש מהן לגופה.

ביום 1.9.2017 שולבה הנאשמת בבית המשפט הקהילתי.

ביום 5.11.2017 הוגש תסקיר עומק של שירות המבחן בעניינה של הנאשמת ובמסגרתו הומלץ על תכנית שיקומית הכוללת: טיפול רגשי, סיוע בתעסוקה, טיפול בהתמכרות, טיפול בקשר הזוגי והשתלבות בפעילויות תרבות ופנאי.

ביום 12.2.2018 הורשעה הנאשמת, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

עמדת שירות המבחן

מעדכון שירות המבחן מיום 10.2.2019 עולה כי עם ביצוע העבירה בשנת 2014 התלה משרד הבריאות את רישיונה של הנאשמת וחל עליה איסור לעסוק במקצועה, אך הנאשמת המשיכה לעסוק במקצועה.

מנגד נמסר כי מיד לאחר ביצוע העבירה פנתה הנאשמת מיוזמתה לטיפול ביחידה להתמכרויות, השתלבה במרכז יום וסיימה את הטיפול בהצלחה.

עם התמשכות ההליך בבית המשפט הקהילתי, נוכח שיתוף הפעולה של הנאשמת ובהמלצת שירות המבחן, העניק משרד הבריאות לנאשמת רישיון זמני לעסוק במקצועה בכפוף להמשך מעקב בשירות המבחן ובהתאם השתלבה הנאשמת בעבודה כאחות אחראית מחלקה בדיור מוגן.

שירות המבחן ציין הקשר עם הנאשמת היה טלפוני בעיקר, לא רציף וכלל מספר מועט של פגישות וכל זאת בשל חששה של הנאשמת מפגיעה בתעסוקתה.

לאור זאת ולצורך השלמת התהליך בבית המשפט הקהילתי בהצלחה, הגדיר שירות המבחן משימות שעל הנאשמת לבצע: הגעה רציפה לפגישות, מתן בדיקות שתן וביצוע שעות השבה לקהילה.

בדיון שהתקיים ביום 13.1.19, נוכח נחישותה והתגייסותה של הנאשמת לסיים בהצלחה את התהליך בבית המשפט הקהילתי, נקבע מועד לטיעונים לעונש ובהתאם שירות המבחן התבקש למסור דיווח בנושא התקדמות ההליך.

בעדכון שירות המבחן מיום 10.2.19 נמסר כי מאז הדיון הגיעה הנאשמת לשתי פגישות בשירות המבחן ומסרה בדיקות שתן. באחד המועדים דיווחה הנאשמת כי לא חשה בטוב ונטלה תרופה המכילה קודאין וזאת מבלי להתייעץ עם המסגרת הטיפולית ביחס לנטילת התרופה. בנוסף, בבדיקת מעבדה שנערכה לאחת הדגימות נמצא כי הדגימה מכילה מים בלבד. הנאשמת לא ידעה להסביר את הממצאים ולפיכך עלה חשש כי נעשה ניסיון לשבש את תוצאות הבדיקה. הנאשמת התבקשה להתייבב לצורך ביצוע בדיקה נוספת אך סירבה ומסרה כי אינה חשה בטוב ואף סירבה לביצוע הבדיקה בביתה.

לאור האמור, נוכח חוסר היציבות בקשר עם שירות המבחן, ובהינתן התנהלות הנאשמת המאופיינת בהסתרה, טשטוש והפעלת מניפולציות, המליץ שירות המבחן על סיום ההליך בעניינה בבית המשפט הקהילתי כהליך שבו הבעיות המרכזיות: שימוש בחומרים ממכרים ודפוסי מרמה, לא טופלו בהצלחה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה עתרה לסיום ההליכים וקביעת מועד לטיעונים לעונש. ב"כ המאשימה עמדה על רצף האירועים המתוארים בעדכון שירות המבחן וטענה כי בית המשפט, בהסכמת המאשימה, נתן לנאשמת הזדמנות לסיום ההליך בהצלחה, אולם הנאשמת לא שיתפה פעולה. בהינתן מעשיה החמורים של הנאשמת כפי שפורטו בעדכון שירות המבחן וחוסר שיתוף הפעולה של הנאשמת לאורך ההליך, עמדה המאשימה על אימוץ המלצת שירות המבחן וסיום ההליכים.

מנגד, עתרה ב"כ הנאשמת שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן ולאפשר לנאשמת לסיים ההליך בהצלחה. לטענתה יש לזקוף לזכות הנאשמת את הדרך הארוכה שעברה מאז שולבה בבית המשפט הקהילתי.

ב"כ הנאשמת עמדה על כך שנסיבות החיים החריגות הן שהובילו את הנאשמת לביצוע העבירה, אשר בוצעה בשנת 2014 והפנתה את בית המשפט לתסקירים קודמים בעניינה של הנאשמת המעידים על שיתוף פעולה עם שירות המבחן לאורך תקופה ממושכת, במסגרתה גם נתנה הנאשמת בדיקות שתן.

נטען כי בתקופה הראשונה המשיכה הנאשמת לעסוק במקצוע נוכח אי בהירות ביחס להפעלת רישיונה מחדש לאחר תקופת ההשעיה ובסופו של דבר הנאשמת אכן קיבלה אישור לשוב ולעסוק במקצוע ואין מדובר באי אמירת אמת. לדבריה הנאשמת מעדה כאשר נטלה תרופה המכילה קודאין בשל מחלה ממנה סבלה לאחרונה, אך דיווחה על כך לקצינת המבחן וביצעה את בדיקות השתן בנוכחותה. לטענתה לא סיימה את שעות ההשבה לקהילה בשל אותה מחלה.

ב"כ הנאשמת מסרה כי לאחרונה התברר שרישיונה של הנאשמת במרשם האחיות מופיע כ"לא פעיל" והנושא בבירור. לדבריה נוכח ההתפתחויות האחרונות בתחום המקצועי חלה רגרסיה במצבה הנפשי של הנאשמת.

ב"כ הנאשמת עמדה על כך שסיום ההליך בהצלחה יש בו כדי להשליך על המשך העסקתה של הנאשמת במסגרת משרד הבריאות ומסרה שהנאשמת מתחייבת שלא להפר את האמון.

הנאשמת הביעה זעזוע מהדברים שנאמרו לגביה בדיון. לטענתה לא רימתה ולא איימה ואף הביעה תמיהה על בקשת שירות המבחן והמאשימה לסיים ההליך לאחר שבדיון הקודם שמעה תשובות רבות על התקדמותה בחודשים האחרונים. הנאשמת מסרה כי לאחרונה פוטרה מעבודתה מכיוון ששמה אינו מופיע במאגר משרד הבריאות. לדבריה כל עוד אין לה עבודה אין לה חיים. הנאשמת הוסיפה כי היא סובלת מבעיה רפואית קשה וביקשה שלא להאשים אותה בדברים שאינם נכונים שעה שאינה מסוגלת להגן על עצמה.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי נימוקי הצדדים אני סבורה כי בהינתן השלב אליו הגיעה הנאשמת בבית המשפט הקהילתי, נכון לנסות ולאפשר לה, ככל שתעמוד בתנאים הנדרשים, סיום של ההליך בהצלחה ובשלב זה לא לקבל את עמדת שירות המבחן.

ברי כי אין לאפשר לנאשמת לתעתע בהליך ולשמוט את היסוד עליו הוא מושתת קרי: האמון והעמידה בתנאים.

עם זאת, יש לבחון אפשרות לניסיון נוסף לסיום ההליך בהצלחה, עניין שיעלה בקנה אחד עם מטרות ההליך ועקומת ההתקדמות של הנאשמת.

בנסיבות אלה, אני מורה כי הדיון הקבוע ליום 3.3.19 יתקיים כדיון מעקב, חלף טיעונים לעונש ובמסגרתו יציב שירות המבחן יעדים ברורים לסיום ההליך בהצלחה.

טיעונים לעונש ישמעו ביום 28.4.19 בשעה 13:30. תסקיר סיכום ההליך יוגש לבית המשפט עד שבועיים טרם מועד הדיון הקבוע לטיעונים לעונש.

ככל שתעמוד הנאשמת ביעדים שיוצבו במסגרת דיון המעקב, ישקול בית המשפט סיום ההליך בהצלחה.

המזכירות תודיע לצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשע"ט, 27 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.